EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 16.7.2009
KOM(2009) 364 lopullinen

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

luvan antamisesta Saksan liittotasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

PERUSTELUT

EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Neuvosto voi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY, jäljempänä ’alv-direktiivi’, 395 artiklan 1 kohdan nojalla antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta jäsenvaltiolle luvan soveltaa mainitun direktiivin säännöksistä poikkeavia erityistoimenpiteitä arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Komission pääsihteeristön 19. joulukuuta 2008 saapuneeksi kirjaamassa kirjeessä Saksan liittotasavalta, jäljempänä ’Saksa’, pyysi lupaa jatkaa alv-direktiivin 168 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä. Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Saksan pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 3. kesäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Saksalle 9. kesäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnön arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

Yleinen tausta

Alv-direktiivin 168 artiklan mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää arvonlisävero verovelvollisen verollisia liiketoimia varten suoritetuista tavaroiden ja palveluiden hankinnoista. Saksalle myönnetyn poikkeuksen, jonka voimassaolon pidentämistä se pyytää, nojalla arvonlisäveron vähennysoikeutta ei kuitenkaan synny lainkaan sellaisista tavaroiden ja palveluiden hankinnoista, joista verovelvollinen käyttää yli 90 prosenttia yksityisiin tarkoituksiin tai muuhun kuin liiketoimintaan.

Poikkeus myönnettiin alun perin 28 päivänä helmikuuta 2000 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2000/186/EY (EYVL L 59, 4.3.2000, s. 12) 31. joulukuuta 2002 saakka, ja sitä jatkettiin tämän jälkeen ensin 13 päivänä toukokuuta 2003 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2003/354/EY (EUVL L 123, 17.5.2003, s. 47) 30. kesäkuuta 2004 saakka ja sitten 19 päivänä marraskuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/817/EY (EUVL L 357, 2.12.2004, s. 33) 31. joulukuuta 2009 saakka.

Komissio totesi jo ennen päätöksen 2000/186/ETY tekemistä esittämässään ehdotuksessa KOM(1999) 690 lopullinen, että se katsoo kyseisen toimenpiteen olevan kuudennen direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1) 27 artiklan mukaisen. Mainittu artikla korvattiin ilman merkittäviä muutoksia alv-direktiivin 395 artiklalla. Komissio ilmoitti erityisesti, että poikkeus perustuu tarpeeseen yksinkertaistaa alv:n kantamismenettelyä ja että se ei vaikuta merkittävällä tavalla lopullisessa kulutusvaiheessa maksettavan veron määrään. Sen vuoksi poikkeus olisi myönnettävä ottaen huomioon, että alkuperäisen poikkeuksen myöntämiseen johtaneet tilanne ja tosiasiat eivät ole muuttuneet. Pidennyksen pitäisi olla kuitenkin määräaikaisen, jotta ennen mahdollista uutta pidennyspyyntöä voidaan Saksan antamien asianmukaisten tietojen perusteella arvioida, ovatko poikkeuksen myöntämisedellytykset muuttuneet ajan mittaan. Näin ollen poikkeuksen voimassaolon olisi päätyttävä 31. joulukuuta 2012.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Neuvoston päätös, tehty 19 päivänä marraskuuta 2004, luvan antamisesta Saksalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä (EUVL L 357, 2.12.2004, s. 33).

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ei sovelleta.

KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Intressitahojen kuuleminen

Ei sovelleta.

Asiantuntijatiedon käyttö

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

Vaikutusten arviointi

Päätösehdotuksella pyritään yksinkertaistamaan sellaisista tavaroista ja palveluista maksettavan alv:n kantamismenettelyä, jotka käytetään pääasiallisesti muuhun kuin liiketoimintaan. Ehdotuksella voi tämän vuoksi olla myönteisiä vaikutuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on suppea ja sen voimassaoloaika rajallinen, vaikutukset ovat kuitenkin rajalliset.

EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Luvan antaminen Saksalle jatkaa alv-direktiivistä poikkeavan toimenpiteen soveltamista tavaroihin ja palveluihin poistamalla niiltä kokonaan vähennysoikeus silloin, kun verovelvollinen käyttää niistä yli 90 prosenttia muuhun kuin liiketoimintaan.

Oikeusperusta

Alv-direktiivin 395 artikla.

Toissijaisuusperiaate

Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön alv-direktiivistä poikkeavia toimenpiteitä, on kyseisen direktiivin 395 artiklan mukaan saatava tähän neuvoston lupa, joka annetaan neuvoston päätöksenä. Tästä syystä ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä.

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa eikä siihen liity velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajoitettu, erityistoimenpide on tavoitteeseensa nähden oikeasuhteinen.

Sääntelytavan valinta

Alv-direktiivin 395 artiklan mukaan yhteisistä arvonlisäverosäännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston päätös on parhaiten soveltuva sääntelytapa, koska se voidaan osoittaa yksittäisille jäsenvaltioille.

TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

LISÄTIEDOT

Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke

Ehdotus sisältää raukeamislausekkeen.

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

luvan antamisesta Saksan liittotasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[1] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission pääsihteeristön 19 päivänä joulukuuta 2008 saapuneeksi kirjaamassa kirjeessä Saksan liittotasavalta, jäljempänä ’Saksa’, pyysi lupaa jatkaa direktiivin 2006/112/EY vähennysoikeutta koskevista säännöksistä poikkeavaa toimenpidettä, joka oli aiemmin myönnetty neuvoston päätöksellä 2004/817/EY[2] tuolloin sovelletun kuudennen direktiivin 77/388/EY[3] nojalla.

(2) Komissio antoi direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Saksan pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 3 päivänä kesäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Saksalle 9 päivänä kesäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnön arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

(3) Poikkeavan toimenpiteen tarkoituksena on sulkea kokonaan arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettava arvonlisävero, jos niistä käytetään yli 90 prosenttia verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityisiin tarpeisiin tai yleisesti muuhun kuin liiketoimintaan.

(4) Toimenpide poikkeaa direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta, jossa säädetään vähennysoikeuden yleisestä periaatteesta, ja sillä on tarkoitus yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamismenettelyä. Toimenpide vaikuttaa ainoastaan vähäisessä määrin lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan veron määrään.

(5) Nykyisen yksinkertaistamistoimenpiteen soveltamisen perusteena ollut oikeudellinen ja tosiasiallinen tilanne on pysynyt muuttumattomana. Sen vuoksi Saksalle olisi annettava lupa jatkaa yksinkertaistamistoimenpiteen soveltamista, mutta ainoastaan 31 päivään joulukuuta 2012, jotta toimenpidettä voidaan arvioida.

---

1 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.
2 EUVL L 357, 2.12.2004, s. 33.
3 EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

(6) Poikkeus ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin yhteisöjen omiin varoihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 168 artiklassa säädetään, Saksalle annetaan lupa sulkea arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettava arvonlisävero, jos niistä käytetään yli 90 prosenttia verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityisiin tarpeisiin tai yleisemmin muuhun kuin liiketoimintaan.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2012.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja